

zajištěny ještě před dojednáním nájemní smlouvy a před zaplacením nájemného předem, nejde proto o věřitele později zapsaného, nýbrž o dřívějšího hypotekárního věřitele, jemuž nájemník zaplacení předem více nežli jedné nájemní lhůty vůbec nemůže namítati, a je tudíž ustanovení nájemní smlouvy ujednané mezi povinným a žalovanou o zaplacení nájemného předem na 15 let, pro vnuceného správce, pokud jde o lhůty splatné v době vnucené správy, bez účinku (§ 1102 obč. zák., § 119 ex. ř. a k tomu rozh. č. 10824 Sb. n. s.). Může proto vnucený správce vyvoditi z neplacení nájemného všechny důsledky, jež jinak s tím jsou spojeny, tedy může nejen vymáhati zaplacení splatného nájemného, nýbrž může se domáhati pro nezaplacení i zrušení nájemní smlouvy a vyklizení najatého předmětu, jsa k tomu oprávněn ustanoveními § 1118 obč. zák. a § 111 ex. ř.

Čís. 15673.

K převodu závodu ve smyslu čl. 22 obch. zák. stačí ústní tržová smlouva.

Nabídka a její přijetí se mohou státi projevy téže fyzické osoby v různých funkcích.

I v období likvidace společnosti lze převést obchodní závod s firmním právem na společníka nebo i třetí osobu a jej prodati.

(Rozh. ze dne 10. prosince 1936, R II 531/36.)

Likvidator firmy Bratří P., společnost s r. o., prodal na základě zmocnění daného mu valnou hromadou sám sobě jako majiteli nastávající firmy Bratří P., společnost s r. o. nástupce, veškerá aktiva a pasiva likvidující společnosti. Jeho žádosti o zápis nové firmy nižší soudy nevyhověly.

Nejvyšší soud uložil prvému soudu, by o opovědi firmy znovu rozhodl.

Důvody:

Rekusní soud vychází ze správného názoru, že k převodu obchodního závodu ve smyslu čl. 22 obch. zák. stačí ústní smlouva tržová mezi zcizitelem a přejímatelem a že netřeba smlouvy ve formě písemné, má však za to, že rekurentem v opovědi tvrzená koupě a převzetí podniku vedeného pod firmou »Bratří P., společnost s ručením obmezeným«, není určitá, poněvadž není blíže uvedeno datum této smlouvy, čímž je vzbuzena pochybnost o tom, zda a kdy k ústní tržové smlouvě došlo. Než nutno uvážiti zvláštnost tohoto případu, poněvadž tu navrhopatel Otto P. vystupuje jednak jako jediný společník a jednatel staré firmy Bratří P., společnost s ručením obmezeným, jednak jako jediný likvidator téže společnosti po jejím zrušení a zároveň jako kupec jednotlivce firmy, o jejíž zápis žádá, ve znění »Bratří P., společnost s ručením obmezeným nástupce«, a se zřetelem na tuto zvláštnost jest posuzo-

vati tvrzenou koupi podniku dle čl. 22 obch. zák., neboť v takovém případě nabídka a její akceptace se činí projevy téže fyzické osoby v různých funkcích. Je-li potvrzeno protokolem o mimořádné valné hromadě, že Otto P. jako likvidátor dle zplnomocnění uděleného mu valnou hromadou prodal Ottovi P. jako majiteli nastávající firmy »Bratři P., společnost s ručením obmezeným nástupce«, veškerá aktiva a pasiva likvidující společnosti za určité částky blíže uvedené, jež byly s ním vyúčtovány, a byla-li tato zpráva bez námitek schválena, — ovšem touže fyzickou osobou —, je tím pro soud dostatečně prokázána existence smlouvy dle čl. 22 obch. zák. a bylo tím vyhověno zákonnému požadavku. Pro věc je lhostejné, že dle uvedené zprávy prodej aktiv se stal ke dni 1. března 1936, kdy tento likvidátor neměl ještě zmocnění k takovému prodeji, — bylot' mu uděleno až 26. března 1936 —, poněvadž celý prodej a vyúčtování o něm byly schváleny na valné hromadě dne 24. června 1936, takže tím byl i napraven případný nedostatek zmocnění k prodeji aktiv. Byl-li tu však pro nabytí obchodního závodu zákonný předpoklad vyličené smlouvy, pak zamítnutí odpovědi se přičilo předpisu čl. 22 obch. zák. Poněvadž pak i s hlediska právního je přípustné obchodní závod s firemním právem v období likvidace společnosti převést na společníka nebo i třetí osobu a jej případně prodati (srovnej Staub-Pisko: Komentář I. díl, str. 86 § 3, str. 389 k čl. 130, § 10 str. 413 k čl. 137, odst. 2), nebylo by překážky podanou opověď příznivě vyřídit, pokud budou dány ostatní zákonné předpoklady takové opovědi, což nutno ponechati rejstříkovému soudu k posouzení, jemuž bude zejména přihlížeti k stavu firemního rejstříku o původní firmě »Bratři P., společnost s r. o.«.

Čís. 15674.

Ani v zemědělském vyrovnávacím řízení není vyrovnací správce oprávněn k rekursu proti usnesení o určení odhadní ceny nemovitosti patřící vyrovnávacímu dlužníkovi.

(Rozh. ze dne 10. prosince 1936, R II 544/36.)

Rekursní soud vyhověl stížnosti vyrovnacího dlužníka (v zemědělském vyrovnávacím řízení) do provedení odhadu a uložil prvému soudu, by provedl odhad ve smyslu vlád. nař. čís. 159/36 Sb. z. a n.

Nejvyšší soud odmítl dovolací rekurs vyrovnacího správce.

Důvody:

Podle § 3 vlád. nař. čís. 76/36 Sb. z. a n. platí o zemědělském vyrovnání ustanovení vyrovnacího řádu, pokud není v uvedeném vládním nařízení výslovně ustanoveno něco jiného. O postavení vyrovnacího správce nemá toto vládní nařízení žádných zvláštních předpisů, takže platí v té příčině předpisy vyrovnacího řádu. Podle nich (§§ 5, 10, 34, 35, 44 a 46) jest vyrovnací správce jako pomocník soudu pouhým